

Nr 93.

Av herr **Persson** i Stockholm **m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 17, med förslag till lag angående utsträckt tillämpning av lagen den 15 december 1939 (nr 856) om utbetalande av krigsrisk ersättning till sjömän.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 17 föreslås, att lagen av den 15 december 1939 om utbetalandet av krigsrisk ersättning till sjömän skall gälla krigsrisk ersättning som belöper å tiden till och med den 30 juni 1942.

Chefen för justitiedepartementet framhåller i propositionen, att »de skäl som föranledde lagstiftningen torde alltjämt äga giltighet». Gentemot detta påstående kan anföras följande:

Den lag som nu föreslås förlängd kan betecknas som ett enda stort missgrepp. Bestämmelserna om att hälften av krigsrisk ersättningen skulle innehållas i två år skapade en sådan opinion bland sjöfolket, att Kungl. Maj:ts förra året fann det lämpligast att upphäva nämnda bestämmelse. Bestämmelsen om att krigsrisk ersättningen skall insättas å sparbank bibehålls dock och justitieministern framhåller nu belåtet, att »sjömännen funnit det lämpligt att i stor utsträckning låta de insatta medlen kvarstå hos postsparbanken». Detta har emellertid helt andra orsaker än att »sjömännen funnit det lämpligt».

En stor del av den svenska handelsflottan kan inte återvända till hemlandet. De svenska sjömän, som segla å denna del av handelsflottan och få sina krigsrisk ersättningar insatta å sparbank, kunna sedan inte få ut dessa pengar. Utlänningar, som mönstra å svenska fartyg, få ut sin krigsrisk ersättning kontant. Svenska sjömän, som segla i östersjötrafik, disponera också över de medel, som för deras räkning insättas å postsparbanken. Men svenska sjömän, som äro avskurna från hemlandet, de kunna inte få ut sin lön förr än de någon gång i en oviss framtid kunna återvända till hemlandet. Detta driver det svenska sjöfolket från svenska fartyg i utlandstrafik.

Svenska sjöfolksförbundets avdelning i Newyork framhåller i en antagen resolution, att »t. ex. en affärsman, som fritt kan sända pengar, väl knappast har gjort mer för landet, då han förtjänade *sitt* bankkonto, än en sjöman, då han med livet på spel förtjänade *sitt* konto i postsparbanken». Men den sistnämnde måste ändå bevisa något slags nödläge och genom konsulat söka medgivande för att kunna få något från *sitt* konto, under det att en affärsman som har lämpliga förbindelser i hemlandet när som helst kan få belopp på upp till 1 000 kronor under en tid av tre månader.

Med hänvisning till vad ovan anförts föreslå undertecknade,

att riksdagen måtte besluta avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 17 angående utsträckt tillämpning av lagen av den 15 december 1939 om utbetalande av krigsrisk ersättning till sjömän.

Stockholm den 22 januari 1941.

Set Persson.

K. Senander.

H. Hagberg.
